



Otce svého syn milý a je-dno-ro-ze-ný, pro hříšné-ho člově-ka
rá-čil by-ti chu-dý, a sa od věč-no-sti
Bo-hu Ot-ci rovný.

Kristus příklad pokory,
Bůh náš milostivý,
Otce svého Syn milý
a jednorozený,
pro hříšného člověka
ráčil býti chudý,
a jsa od věčnosti
Bohu Otci rovný.

Když se nejprv narodil
z Panny Syn člověka,
v jesličky jej vložila
Jeho milá matka,
plenkami obvinula,
jakožto dívka chudá,
Jemuž se zalíbila
ta její pokora.

Od nepřátel puzení
s matkou utíkání,
před židy pokrývání
pro naše spasení
ráčil jest podstoupiti,
lidem rovný býti,
jsa vždy poslušen Otci,
až právě do smrti.

Od ďábla pokušení,
od lidí hanění,
od přátel utrhaní,
od cizích rouhání,
hlavě nikde nemaje
jistého sklonění,
Král nebeské slávy
dán jest k pohanění.

Hlad, žízeň, horko, zimu,
největší chudobu,
vzal jest na se člověka
prvního pokutu,
v potu tváře s bolestí
a s pláčem pracuje,
tak věčného chleba
synům dobýváje.

S pláčem ovce hledaje,
kterouž byl potratil,
naleznuv na svá ramena
s milostí ji vložil,
dobrý pastýř pokrm věčný
svým jest připravil
a za ovce na smrt
svou duši položil.

S křížem svým dobrovolně
již na smrt se bera,
řekl, vezmi každý svůj kříž
a zapři sebe sám,
musíť Kristus trpěti
a tak v slávu vjíti,
jemuž nechtěl Otec
pro nás odpustiti.

Bychom mohli po Tobě,
s svým křížem stačiti,
na Tvou cestu uhodíc,
Tě následovati,
zlého se nic nebojíc,
v víře setrvati
a pak na věky šťastně
s Tebou přebývati.